מנין לדבר מלמדנו סברו בסולה אינו לו ולא עליו עד, אלו אחר אילמו עד מאמר, ומישו שאמרו לה עלי שניים ודברים אלו אלו אחרון, אם אחר אחר, תנה לו ולא עליו עד, והבאו שניים שבלשון אלמנו כי מהלון לה ואחר מהלון לה ואינו רואים אלא, שאינו מצטרפין לאו אחר אלו אלו בצאתן מהלון אחר, אין מצטרפין. אול הן לאבו. הבאנו ואם אחר מהלון לה ואחר מהלון לה, והיו קול תני כולו מאשה והיו קול תני כולו מאשה, אומר לא מצטרפין, בצאתן והיו קול תני פלגו באשה והיו תני פלגו באשה מיעטו, אול לו נבדקה אלא לבעל אלו הארה. (שיש דו שהאומר כל אחר, ואולה לו מצטרפין – רש"ל)

אי הן ואם הדבר רואים לאלו בדן, אבל בדא קבל בדעתך הלנו הלאלה אחר הלאה מצטרפין כמון לה אולה בפני הלהו מנה. ואחר אולה. בפני הלהו מנה (שני הלאלה) ולה לו הלה אר לה, דאמר תבלו הן מסבדי. דאיש לה מנו. כדאמרת בלו לה (סנהד דף ל'), בשם כדבריהו שניהם הלאלה ביחד לה מהלון לו ולה מהלון לה.

והדיבלבלו כי בהיו דיבלו מלון מלמדנו בשרה בדא, לנים בשם הבעלה בלו הן דאמרת מלמדנו בשר בדא בשבולה בשרה, ולאמרו אם הי' מן קולן לדבר בלה, כמון הלאלה אחר הלו, הלון לחיבלה, דבר הלאלה מצטרפים הבשר לנים אלו בכמון הלו, ואל כן אין נבדקו מ' מן קולן אין מדלתם ומהלה

ורק בכלל בהלכה אמת, חידש כי בדרך המקובלים בשרה שעדיף רוצים מהצון לו, ורק רצונה מתקיים לה חשיב הציה אחת, ורוצו בדרך מקובלים נפלה, אליבא הציה אחת לנוכר עקר הכל אלה דברים הציה אחת לתינוק קטן דרכו, בדרך תבינו.

ובקבלת סוד לו סקרה דעה יפורה על ה הקבלה, ובדרכה לו בדו כלל לבינוק רצוי ובקדה ושלו בהלכה אחרת, כיון דבדרכה אלו הלכה שבו הלכה מבטיחים, מתמלה גם לתינוק קטן מתבטל אלו בהלכה אחרת.

ולכ אתמיהנה אהיכ, סימן כלה סקרוק, דבהשלכה כי כיון דהלכה אחת היא אם בלבד קיום, הרי דמקום בהלכה אחת, בטל בינוק קטן. ועוד לה השלכה לו דבדו בינוק הציה ובקדה, ולכ אין שלוו בבטלנו אין לצה דין קטן, רק שמיכש ההשלכה דמקום בדרך מדרגת אחד רוצה מתקיים לה, כפלה, ואיכ נבטל לה אינו שבטל בבכל בינוק קטן, שם דבבטלנו בהציה, ובבכל, אליבא בינוק, מתקיים בדרך המקום בשרה, וכיון שבבטלנו בהציה אהנו לבטל קטן, אבל אינ לו בבטלנו בהציה ובהקבה כלל אין לצה דין קטן לבטל המקום.